

**ONTWERP VAN DECREET TOT WIJZIGING VAN HET ENERGIEDECREET
VAN 8 MEI 2009 EN VAN DE VLAAMSE CODEX WONEN VAN 2021****Samenvatting**

Momenteel kiezen de studentensteden en hogere onderwijsinstellingen zelf of ze een kotlabel invoeren. Ze bepalen ook zelf de voorwaarden voor dat label. Dat maakt het voor studenten weinig transparant om koten met elkaar te vergelijken. Met dit ontwerp van decreet wordt een uniform kotlabel uitgewerkt waarmee de studentensteden aan de slag kunnen. Tegelijk wordt de basis gelegd voor een meldingsverplichting voor eenieder die studentenhuysvesting verhuurt en te huur of ter beschikking stelt.

Daarnaast maakt dit ontwerp van decreet het mogelijk om onder de voorwaarden die de Vlaamse Regering bepaalt geconventioneerde huurwoningen te bestemmen voor bijzondere doelgroepen. Er wordt ook een decretale basis bepaald voor de voorrang voor lokale binding die de Vlaamse Regering zal vaststellen en die de gemeente kan toepassen.

Tot slot worden in de Vlaamse Codex Wonen een aantal juridisch-technische aanpassingen gedaan.

Het Energiedecreet wordt op twee vlakken aangepast. In de eerste plaats wordt het mogelijk gemaakt dat de energiehuisen informatie over Mijn Verbouwen kunnen doorspelen aan het agentschap Wonen in Vlaanderen, zodat die laatste de aanvragen rond een subsidie voor geconventioneerde verhuur volledig kan behandelen. In de tweede plaats wordt de naam van het agentschap Wonen-Vlaanderen geactualiseerd, aangezien het sinds 1 januari 2023 Wonen in Vlaanderen heet.

MEMORIE VAN TOELICHTING**I. ALGEMENE TOELICHTING****A. Situering**

1. Dit voorontwerp van decreet heeft in de eerste plaats betrekking op studentenhuysvesting en wil een uniform kotlabel en meldingsplicht invoeren.

Op 22 juni 2022 werd op initiatief van de minister van Wonen, Matthias Diependaele, een open dialoog georganiseerd met vertegenwoordigers van studentensteden, hoger onderwijsinstellingen, studenten en private spelers om de huidige situatie op de studentenhuysvestingsmarkt te bespreken. De bespreking bracht een reeks aandachtspunten en knelpunten naar voren, alsook de intentie om samen met relevante instanties en actoren uitwerking te geven aan een uniform en gedragen plan van aanpak. Het plan van aanpak heeft tot doel om samen met de betrokken partners tot concrete acties en beleidsaanbevelingen te komen op basis van drie thematische werksporen gericht op (1)aanbod,

(2)kwaliteit en (3)monitoring. Binnen het werkspoor kwaliteit werd een traject aangekondigd waarin zou worden onderzocht of een uniform kotlabel kan worden ingevoerd. Momenteel kiezen de studentensteden en hogere onderwijsinstellingen zelf of ze een kotlabel invoeren. Ze bepalen ook zelf de voorwaarden voor dat label. Dat maakt het voor studenten en hun ouders weinig transparant om koten met elkaar te vergelijken.

In de schoot van het Overlegplatform Private Huur – Studentenhuisvesting, waarop studentensteden, hoger onderwijsinstellingen en de Vlaamse Vereniging voor Studenten aanwezig waren, werd consensus bereikt over een uniform kotlabel.

2. Daarnaast wordt met dit voorontwerp van decreet de mogelijkheid gecreëerd voor de Vlaamse Regering om binnen de doelgroep van het geconventioneerd huurstelsel dat met het decreet van 21 april 2023¹ is ingevoerd, bijzondere doelgroepen af te bakenen tot wie de verhuurder zich kan richten. De Vlaamse Regering zal de bijzondere doelgroepen omschrijven. Alleen bepaalde verhuurders zullen van die mogelijkheid gebruik kunnen maken, namelijk de woonmaatschappijen, gemeenten, OCMW's, VZW's of instellingen van openbaar nut waarop het Wetboek van vennootschappen en verenigingen van 23 maart 2019 van toepassing is, of sociale ondernemingen voor zover ze erkend zijn volgens het Wetboek van vennootschappen en verenigingen van 23 maart 2019, of autonome gemeentebedrijven als vermeld in deel 2, titel 3, hoofdstuk 2, van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur. Ook wordt bepaald dat er bij de toewijzing van een geconventioneerde huurwoning rekening zal worden gehouden met de lokale binding die de Vlaamse Regering zal vaststellen voor zover de gemeente waar de geconventioneerde huurwoning ligt beslist heeft om die optionele voorrang toe te passen. Om deze maatregelen uit te voeren dienen ook de bepalingen m.b.t. de verwerking van de persoonsgegevens te worden aangepast.

3. Vervolgens voert het voorontwerp van decreet enkele juridisch-technische aanpassingen aan de Vlaamse Codex Wonen door.

4. Tot slot wijzigt het voorontwerp van decreet het Energiedecreet. In de eerste plaats wordt een decretale grondslag voor gegevensuitwisseling tussen de energiehuizen en het agentschap Wonen in Vlaanderen gecreëerd, omdat het agentschap in het kader van aanvragen rond subsidie voor geconventioneerde verhuur moet kunnen nagaan of de aanvrager al genoten heeft van de MijnVerbouwenlening.

In de tweede plaats wordt doorheen het Energiedecreet de naam van het agentschap Wonen-Vlaanderen aangepast naar Wonen in Vlaanderen, de naam van het agentschap sinds 1 januari 2023.

B. Inhoud

Probleemstelling en omgevingsanalyse studentenhuisvesting

5. Op grond van artikel 6, §1, IV, 1°, van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is het Vlaamse Gewest bevoegd voor huisvesting. De gemeenten zijn dan weer verantwoordelijk voor de zaken van gemeentelijk belang op basis van artikel 41, eerste lid en 162, tweede lid, 2° van de Grondwet en artikel 2, §2 van het Decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur. Volgens het beginsel van de lokale autonomie kunnen gemeenten zich dus elke aangelegenheid toe-eigenen als zij menen dat het tot hun belang behoort, zonder daarbij evenwel afbreuk te doen aan de hiërarchie der normen. Wanneer het Vlaams gewest een aangelegenheid regelt die onder zijn bevoegdheid valt, moeten de gemeenten die regels in acht nemen bij de uitoefening van hun bevoegdheid in diezelfde aangelegenheid. Aldus kan een bepaalde aangelegenheid aan de

¹ Decreet van 21 april 2023 tot wijziging van diverse decreten met betrekking tot wonen.

bevoegdheidssfeer van de gemeenten worden onttrokken, ook impliciet, indien de wet en de op grond van de wet vastgestelde uitvoeringsbesluiten een op zichzelf staand gedetailleerd en systematisch uitgewerkt geheel vormen, waaruit blijkt dat de hogere overheid zich de regeling van de betrokken aangelegenheid voorbehouden heeft.²

Het Vlaamse Gewest heeft op het vlak van woningkwaliteitsbewaking zijn bevoegdheid volledig uitgeput. Er is een lijst van minimale woningkwaliteitsnormen³ vastgelegd en het conformiteitsattest⁴ is het officieel document dat aantoont dat een woning aan die normen voldoet. Gemeenten kunnen geen bijkomende voorwaarden opleggen voor het verkrijgen van een conformiteitsattest, aangezien (de afgifte van) het conformiteitsattest zelf reeds op gewestelijk niveau werd geregeld.

Voor gemeenten blijft alleen de ruimte over zoals voorzien in artikel 3.2 van de Vlaamse Codex Wonen. De gemeenteraad kan bij verordening⁵ onder meer:

- 1) het conformiteitsattest verplicht stellen en bepalen dat zolang niet aan die verplichting is voldaan, een jaarlijks terugkerende verplichting wordt opgelegd om dat attest aan te vragen;
- 2) strengere veiligheids- en kwaliteitsnormen voor kamers opleggen dan vastgesteld door de Vlaamse Regering;
- 3) het verhuren of ter beschikking of te huur stellen van kamers aan een voorafgaande vergunning onderwerpen met het oog op de naleving van de normen, vermeld in punt 2 (de zogenaamde verhuurvergunning);
- 4) opleggen dat kamers in hetzelfde gebouw verhuurd, ter beschikking gesteld of te huur gesteld worden voor de huisvesting van hetzij studenten, hetzij niet-studenten. De gemeenteraad kan eveneens opleggen dat kamers in hetzelfde gebouw exclusief verhuurd, ter beschikking gesteld of te huur gesteld mogen worden voor de huisvesting van arbeidskrachten.

6. Verschillende lokale besturen hebben in het kader van studentenhuisvesting gebruik gemaakt van de ruimte die artikel 3.2 van de Vlaamse Codex Wonen biedt. Gent beschikt bijvoorbeeld over een kamerreglement, waarin strengere normen voor kamers werden vastgesteld.⁶ Of een kamer daaraan voldoet, is zichtbaar op de website www.kotatgent.be. Die website is een database voor de beschikbare koten in Gent en wordt beheerd door de stad Gent zelf.

Tegelijk worden ook andere instrumenten ingezet om enig zicht en controle te hebben over studentenhuisvesting. Er zijn studentensteden die werken met een kotlabel. Andere werken met een uitbatingsvergunning.

7. Leuven en Antwerpen zijn steden die werken met een kotlabel. Het hebben van een kotlabel is er niet verplicht. Het kotlabel wordt er opgevat als een communicatief instrument richting de student om de transparantie over het aanbod aan studentenhuisvesting te vergroten. Het kotlabel focust in sommige gevallen enkel op kwaliteits- en veiligheidsnormen of voert nog extra voorwaarden toe met betrekking tot het beheer en exploitatie van de studentenwoning. In wat volgt worden de krachtlijnen toegelicht.

a. Antwerpen⁷

² Zie bv. RvS 12 maart 2002, nr.104.577; RvS 30 april 2002, nr. 106.211, Algoet.

³ Art. 3.1 Vlaamse Codex Wonen.

⁴ Art. 3.6 Vlaamse Codex Wonen.

⁵ Gemeentelijke verordeningen die toepassing maken van de mogelijkheden voorzien in artikel 3.2, eerste lid Vlaamse Codex Wonen, zijn onderworpen aan een adviesverplichting bij het agentschap Wonen in Vlaanderen.

⁶ Politieverordening op de kamerwoningen van 23 februari 2015:

<https://stad.gent/sites/default/files/media/documents/Politieverordening%20kamerwoningen.pdf>

⁷ <https://www.antwerpen.be/product/groen-kwaliteitslabel-voor-studentenkoten>

Het Antwerpse kotlabel wordt toegekend door de stad zelf. De woning moet voldoen aan woningkwaliteitsnormen en brandveiligheid, maar de stad controleert ook enkele stedenbouwkundige aspecten. De stad voert op eigen initiatief onderzoeken uit, maar verhuurders kunnen ook zelf een aanvraag doen.

Een pand kan drie mogelijke labels krijgen: groen, blauw of rood. Groen betekent dat de eigenaar voor dat pand een label heeft verkregen. Blauw wil zeggen dat de eigenaar wacht op controle of dat hij nog enkele herstellingen moet uitvoeren om het label te verkrijgen. Rood betekent dat het attest niet werd afgegeven, omdat het pand niet voldoet aan de vereisten.

De labels zijn alleen online zichtbaar op de website www.kotweb.be, waar de Antwerpse koten online te raadplegen zijn. De website is een structurele samenwerking tussen de stad, alle hoger onderwijsinstellingen en STAN (Student & Antwerp).

b. Leuven⁸

Het Leuvens kotlabel is het resultaat van een samenwerking tussen de stad Leuven en de KU Leuven. Het label zelf wordt evenwel uitgereikt door de huisvestingsdienst van de KU Leuven en niet door de stad zelf. Er zijn twee varianten van het kotlabel. Het blauwe label geeft aan dat een pand is opgenomen in de kotendatabase van de KU Leuven, www.kotwijs.be en dat het werd goedgekeurd door de huisvestingsdienst. Met een blauw label kan vervolgens een groen kotlabel worden aangevraagd. Daarvoor zal de stad zelf een onderzoek uitvoeren op het vlak van woningkwaliteit, brandveiligheid, stedenbouw, parkeer- en fietsstaanplaatsen, binnenummering, belasting tweede verblijven en het EPC. De stad bezorgt vervolgens een verslag, waarna de huisvestingsdienst een groen label uitreikt. Het groene label geeft dus weer dat zowel de criteria van de stad, als van de universiteit zijn gegarandeerd, terwijl het blauwe kotlabel enkel de kwaliteitsnormen van de universiteit garandeert. De reden voor dit bijzondere systeem is gelegen in de ontstaansgeschiedenis: bij de invoering van het kotlabel beschikte KU Leuven reeds over de database Kotwijs, waarin alleen koten waren opgenomen die al door de KU Leuven gecontroleerd zijn. De invoering van een extra, blauw kotlabel, zorgde ervoor dat verhuurders die wel al in Kotwijs waren opgenomen, maar nog wachtten op een controle van de stad Leuven, al een kwaliteitslabel ontvingen.

De labels worden niet alleen online weergegeven, maar worden ook fysiek op de panden zelf aangebracht.

KU Leuven legt andere accenten dan de stad en focust op student- en contractvriendelijkheid van de verhuurder. Hierbij een opsomming van de aspecten die zij controleren:

1) Contractkwaliteit

- De huurovereenkomst is opgesteld in overeenstemming met titel III van het Vlaams Woninghuurdecreet.
- Er zijn geen bijzondere clausules opgenomen die de huurder in een kwetsbare positie plaatsen t.o.v. de verhuurder.
- De bemiddelingsclausule van de Huisvestingsdienst KU Leuven is opgenomen. Dit laatste betekent dat de huurder en verhuurder zich ertoe verbinden om elk geschil over het huurcontract voor te leggen aan de studentenhuusvestingsdienst.

2) Studentvriendelijkheid

- De verhuurder handelt financieel correct, bv. huurwaarborg correct en op eigen initiatief terugbetaald.

⁸ <https://www.kuleuven.be/stuvo/kot/pdf/hvd/kotlabelreglement.pdf>

- De verhuurder communiceert op een goede en correcte manier naar studenten en Stuvo, bv. tijdig op de hoogte brengen van werken die verhuurder uit zal voeren.
- De verhuurder werkt transparant, bv. informeren als verhuurder op vakantie gaat, bij wie de student-huurders in de tussentijd terecht kunnen.
- De verhuurder gaat met respect om met zijn huurder, bv. privacy respecteren, geen grof taalgebruik en niet roepen.
- De verhuurder heeft aandacht voor de eigenheid en het speciaal statuut van de student, bv. voor internationale studenten een vertaling van het contract voorzien, geen herstellingswerken of plaatsbezoeken tijdens blok, geen gemixte verhuur (werk – en studenten), begeleiden kotstudenten, kotvergadering organiseren, regels sorteren uitleggen aan internationale studenten, ...
- De verhuurder leeft de non-discriminatie wetgeving na, bv. geen grensoverschrijdend gedrag, verhuren aan iedere student.

8. Mechelen en Kortrijk zijn steden die werken met een uitbatingsvergunning. Het kotlabel is er de veruitwendiging van de vergunning.

In 2017 besliste de stad Mechelen⁹ dat verhuurders voortaan over een uitbatingsvergunning moeten beschikken alvorens ze tot het verhuren van een studentenkamer, studentenstudio of domiciliekamer kunnen overgaan. De stad stelde daarbij dat ze geen nieuwe wetgeving opstelde, maar alle regelgevingen in één regelgeving bundelde waar, bij naleving ervan, een uitbatingsvergunning wordt uitgereikt. Om een uitbatingsvergunning te verkrijgen, worden volgende vereisten gecontroleerd:

- 1) woningkwaliteitsnormen;
- 2) brandveiligheidsnormen;
- 3) stedenbouwkundige regels (VCRO en Stedenbouwkundige Verordening Mechelen).

De uitbatingsvergunning is in principe vijf jaar geldig. De stad levert naast de uitbatingsvergunning een label af dat het voor huurders duidelijk moet maken dat de kamer of studio in het bezit is van een geldige uitbatingsvergunning. Bij stopzetting van de uitbating wordt de vergunning ingetrokken. De vergunning legt verder geen verplichtingen op in verband met het beheer en de organisatie van het pand.

Kortrijk¹⁰ heeft sinds lang een algemene vergunningsplicht voor kamerwoningen. De voorwaarden voor het verkrijgen van de vergunning zijn gelijkaardig als die van Mechelen, maar met toevoeging van het bewijs van 'goed zedelijk gedrag'. Daarnaast mag de kamerwoning uitsluitend verhuurd worden als studentenhuus, zodra één van de huurders een student is. Alle andere huurders moeten dan ook student zijn. De uitbatingsvergunning is gekoppeld aan een label (driesterrensysteem), dat verplicht zichtbaar aan de gevel moet worden gehangen en geldig is voor tien jaar. In Kortrijk slaat de uitbatingsvergunning enkel op kamerwoningen. Er wordt geen vermelding gemaakt van studio's of studentenappartementen.

Tot op heden zijn er aan de minister 28 kamerreglementen ter goedkeuring voorgelegd (sinds 9 juni 2023 geldt er slechts een adviesverplichting), waarvan 25 gemeenten werken met het systeem van een uitbatingsvergunning. Die vergunningen omvatten doorgaans het conformiteitsattest, het brandweeratstest en de vergunde toestand. Sommige gemeenten gaan verder en nemen ook de eigen

⁹ Art. 215/15-215/29 Algemene Bestuurlijke Politieverordening stad Mechelen: <https://www.mechelen.be/abp-mechelen-pdf>

¹⁰ Art. 197-202 Algemene Politieverordening Stad Kortrijk: <https://www.kortrijk.be/sites/kortrijk/files/2018-12/politieverordening02072018.pdf>

strengere kwaliteitsnormen voor kamers op, vereisen keuringsattesten en voorzien enkele beheersaspecten.

9. Het Steunpunt Wonen rondde in 2023 een onderzoek af naar het aanbodbeleid rond studentenhuisvesting. Als tweede belangrijkste aanbeveling naar het Vlaamse niveau stelden de onderzoekers dat een uitbatingsvergunning een antwoord zou kunnen bieden op verschillende knelpunten, *maar dat in grotere steden er momenteel terughoudendheid bestaat om dit instrument in te zetten wegens vrees voor legale repercussies. De Vlaamse overheid zou hier een rol in kunnen spelen, door een wettelijk kader te maken voor uitbatingsvergunningen (in de context van studentenhuisvesting), te onderzoeken wat juridisch mogelijk is met het instrument en door te onderzoeken hoe deze eventueel ingezet zouden kunnen worden in functie van monitoring van studentenhuisvesting en handhaving van het illegitiem bewonen van woningen bedoeld voor gezinnen door studenten.*¹¹

Met een verwijzing naar 'legale repercussies' doelen de onderzoekers op het feit dat de grondslag voor een dergelijke uitbatingsvergunning momenteel onduidelijk is. In de meeste steden wordt het bestaan van een kotlabel of uitbatingsvergunning ingegeven om de kwaliteit en veiligheid van de studentenkoten te waarborgen. Gelet op wat hoger werd aangegeven over de bevoegdheidsverdeling en het feit dat de bevoegdheid van de gemeenten zich op het vlak van woningkwaliteit beperkt tot hetgeen is voorzien in artikel 3.2 van de Vlaamse Codex Wonen, kan een uitbatingsvergunning niet integraal op artikel 3.2 van de voormelde codex gebaseerd zijn. Als een reglement inzake een uitbatingsvergunning voorheen werd voorgelegd aan de minister van wonen, werden enkel de aspecten die op grond van artikel 3.2. Vlaamse Codex Wonen werden ontwikkeld, aan het goedkeuringstoezicht onderworpen. De minister sprak zich niet uit over de wettigheid van de andere aspecten van het reglement, aangezien het daarvoor geen steun vindt in artikel 3.2 van de Vlaamse Codex Wonen.

Beleidsmaatregelen en doelstelling studentenhuisvesting

De krachtlijnen van het label zijn als volgt:

- 1) Een gemeente kan ervoor kiezen om aan studentenhuisvesting het Vlaams kotlabel toe te kennen. Een gemeente is daar geenszins toe verplicht.
- 2) Het kotlabel geeft weer dat volgende normen werden nageleefd:
 - a. De woningkwaliteitsnormen, waarvan de naleving blijkt uit een conformiteitsattest, en in voorkomend geval, de strengere veiligheids- en kwaliteitsnormen voor kamers die een gemeente heeft opgelegd, waarvan de naleving kan blijken uit een bewijs van de gemeente;
 - b. De brandveiligheidsnormen, waarvan de conformiteit is terug te vinden in een brandweeraffirmatie of een attest van een brandtoezichter die werd aangewezen door de burgermeester;
 - c. het aantal woongelegenheden is vergund of hoofdzakelijk vergund conform de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009.
- 3) Om de uniformiteit te bewaren zullen gemeenten geen bijkomende vereisten voor de uitreiking of weigering van het Vlaams kotlabel kunnen vaststellen. Zodra bewezen is dat aan de normen, vermeld onder punt 2) is voldaan, moet het kotlabel worden uitgereikt.
- 4) De gemeente kan ervoor kiezen om het kotlabel op haar grondgebied te verplichten.
- 5) Los van het Vlaams kotlabel zou een gemeente ervoor kunnen kiezen om extra aspecten te controleren. Die aspecten kunnen weliswaar geen deel uitmaken van het kotlabel en staan de uitreiking ervan dus niet in de weg,

¹¹ J. Sansen, M. Vermander en A. Dresler, *Studentenhuysvesting. Een analyse van het Vlaamse aanbodbeleid*, Leuven: Steunpunt Wonen, 2023, 55.

maar de gemeente kan er wel op een sensibiliserende manier mee aan de slag.

Een Vlaams kotlabel zal bijdragen tot een verbetering van het kwalitatief aanbod. Het feit dat een studentenkot kwalitatief en veilig is, kan uiteraard reeds aangetoond worden met het conformiteitsattest. Een uniform kotlabel zou dit evenwel kunnen versterken, doordat het label een eerder communicatief instrument is waarmee studenten op een eenvoudige manier bereikt worden en in staat worden gesteld een geïnformeerde keuze te maken. Enkele steden en hoger onderwijsinstellingen werken reeds met een label, maar de verscheidenheid maakt het moeilijker om te begrijpen waar het label voor staat. Het gebrek aan uniformiteit kan leiden tot verwarring bij studenten en hun ouders. De verspreiding van het kotlabel kan ook versneld gebeuren dankzij grotere, professionele spelers die actief zijn op de studentenhuisvestingsmarkt. Zij zullen sneller geneigd zijn om een label aan te vragen en kunnen de implementatie en bekendheid ondersteunen.

In de tweede plaats kan een kotlabel bijdragen tot monitoring van het aanbod aan studentenhuisvesting. Tot op heden ontbreekt een dergelijk overzicht, hetgeen een goede inschatting van toekomstige noden onmogelijk maakt. Monitoring is essentieel om vraag en aanbod goed op elkaar te laten afstemmen. Het gaat daarbij niet louter om een kwantitatief evenwicht tussen vraag en aanbod, maar om een kwalitatieve afstemming, zodat het aanbod beantwoordt aan de concrete vraag. De uitreiking van kotlabels kan bijdragen aan het creëren van een overzicht van het bestaande aanbod. Dat beeld is logischerwijze accurater als het kotlabel verplicht zou zijn. De decreetgever kiest er evenwel voor om het kotlabel zelf niet te verplichten, maar gemeenten zelf de keuzemogelijkheid te geven om te werken met het kotlabel en om het kotlabel al dan niet te verplichten. In plaats van een algemene verplichting om het kotlabel te hebben, zal worden gewerkt met een meldingsplicht.

Tot slot zou een kotlabel ook studentificatie kunnen tegengaan. Studentificatie wordt omschreven als een proces waarbij bestaande particuliere huurwoningen of eengezinswoningen die door de eigenaar worden bewoond, door eigenaars, investeerders en projectontwikkelaars omgevormd worden tot studentenhuisvesting.¹² De studentenhuisvestingsmarkt treedt daarbij in concurrentie met de residentiële vastgoedmarkt. Een kotlabel zou, afhankelijk van de invulling, alleen kunnen worden afgeleverd voor die panden die effectief bedoeld zijn voor de huisvesting van studenten. De woningtypes die niet in aanmerking komen, zouden opnieuw vrijkomen voor klassieke gezinnen.

Impactanalyse studentenhuisvesting

Maatschappelijke impact – JoKER

a) Situering en doelstelling

Het voorontwerp van decreet heeft een impact op de leefwereld van jongeren jonger dan 25 jaar. Elk jaar weer trekken duizenden studenten naar een andere stad om daar aan een universiteit of hogeschool een studie aan te volgen of verder te zetten. Velen van hen huren een kot dichtbij een onderwijsinstelling. Studentenhuisvesting vormt daarbij een belangrijk aspect om de toegang tot hoger onderwijs te verbeteren, zeker sinds de democratisering van het hoger onderwijs. Studentenhuisvesting bevindt zich daarbij op het kruispunt van het recht op onderwijs en het recht op huisvesting. Artikel 1.5 van de Vlaamse Codex Wonen stelt dat iedereen recht heeft op menswaardig wonen en onderschrijft onder meer het belang van een aangepaste woning, van goede kwaliteit. Ook

¹² Y. Rifaad, J. Sansen en M. Ryckewaert, *Studentenhuisvesting. Een verkenning van buitenlandse praktijkvoorbeelden*, Leuven: Steunpunt Wonen, 2021, 12.

studentenhuisvesting moet daarbij voldoen aan minimale kwaliteitsvereisten. Even belangrijk als het vinden van een kot, is dus het vinden van een veilig en leefbaar kot. Dat een woning of een kamer voldoet aan de decretale vereisten en normen, kan blijken uit een conformiteitsattest. De meeste studentensteden werken bovendien met een kwaliteitslabel om een aanduiding te geven over de veiligheid en bewoonbaarheid van de desbetreffende studentenwoning. De inhoud van die labels verschilt echter van stad tot stad¹³, waardoor meermaals de vraag naar meer uniformiteit is gerezen.

In 2020 werd in het Vlaams Parlement herhaaldelijk gewezen op het feit dat verschillende studentensteden een verschillend kwaliteitslabel gebruiken om de kwaliteit van studentenkamers aan te duiden. De vraag rees of de minister het niet aangewezen vond om hierin meer eenvormigheid te creëren.¹⁴ Het stroomlijnen van die gemeentelijke labels werd daarbij nuttig bevonden, op voorwaarde weliswaar dat de studentensteden dat zelf wilden. Er werd aangegeven dat het Overlegplatform –Private Huur - Studentenhuisvesting daarin een faciliterende rol kon opnemen. Uit een eerste bespreking op dat overlegplatform bleek alvast dat er een zekere bereidheid was om te bekijken hoe een kotlabel uniform kon ingevoerd worden.

Een Vlaams kotlabel maakte tegelijk ook een actiepoint uit van de Vlaamse Vereniging voor Studenten. In een standpunt rond studentenhuisvesting bracht ze in 2022 25 aanbevelingen naar buiten, waaronder de invoering van een Vlaams kotlabel: *"Momenteel hebben quasi alle Vlaamse hogeronderwijsinstellingen aparte, eigen kotlabels. Te verwijzen valt naar het blauwe en groene kotlabel in Leuven, de kotlabels in Antwerpen en de kotlabels en conformiteitsbewijzen die men in andere studentensteden hanteert. Het is voor studenten erg moeilijk deze labels te vergelijken tussen studentensteden. Het gebrek aan uniformiteit zorgt ons inziens voor onnodige verwarring bij studenten en hun ouders."*¹⁵

Op 22 juni 2022 organiseerde minister van Wonen, Matthias Diependaele, een open dialoog met vertegenwoordigers van studentensteden, hoger onderwijsinstellingen, studenten en private spelers om de huidige situatie op de studentenhuisvestingsmarkt te bespreken. De bespreking bracht een reeks aandachtspunten en knelpunten naar voren, alsook de intentie om samen met relevante instanties en actoren uitwerking te geven aan een uniform en gedragen plan van aanpak. In het plan van aanpak werd ook een traject aangekondigd waarin zou worden onderzocht of een uniform kotlabel kan worden ingevoerd.

b) Doelgroep

De invoering van een uniform kotlabel moet vooral tegemoetkomen aan verzuchtingen van studenten en hun ouders. Door de verschillende lokale instrumenten die bovendien een verschillende inhoud hebben, is het voor studenten die op zoek zijn naar een kot, niet evident om te weten waar een label in een bepaalde stad voor staat.

c) Analyse van de effecten

Zoals reeds is toegelicht onder 'Beleidsmaatregel en doelstellingen' kan een (Vlaams) kotlabel meerdere effecten hebben, die afhankelijk van de specifieke uitwerking een sterke of minder sterke werking hebben.

¹³ Zie voor een overzicht randnr. 7 en 8 van de memorie.

¹⁴ *Vr. en Antw.* VI.Parl., Vr. nr. 340, 2 juni 2020 (K. SCHRIVERS); *Vr. en Antw.* VI.Parl., Vr. nr. 452, 14 augustus 2020 (K. SCHRIVERS).

¹⁵ <https://drive.google.com/file/d/18IzrYUhljKFSjruVGNpjYADQTMl8x6Iu/view>

In de eerste plaats kan een (Vlaams) kotlabel een bijdrage leveren tot het verbeteren van het kwalitatief aanbod. Het feit dat een studentenkot kwalitatief en veilig is, kan uiteraard nu al worden aangetoond met het conformiteitsattest, maar dat is een eerder juridisch instrument waaruit de conformiteit met de minimale woningkwaliteitsvereisten blijkt. Uit het Overlegplatform Private Huur Studentenhuisvesting komt naar voren dat het bestaan van het conformiteitsattest, misschien mede door de naam ervan, minder ingeburgerd is bij studenten en hun ouders. Een kotlabel is daarentegen opgevat als een communicatief instrument waarmee studenten op een laagdrempelige manier geïnformeerd kunnen worden over bepaalde aspecten van het pand (of de verhuurder), zodat ze een geïnformeerde keuze kunnen maken.

Tot op heden (nuloptie) maken de verschillende kotlabels het evenwel moeilijk om te begrijpen waar het label voor staat. Het gebrek aan uniformiteit kan leiden tot verwarring bij studenten en hun ouders. In de gekozen beleids optie valt dat bezwaar volledig weg.

In de tweede plaats kan een kotlabel bijdragen tot monitoring van het aanbod aan studentenhuisvesting. Tot op heden ontbreekt een dergelijk overzicht, hetgeen een goede inschatting van toekomstige noden onmogelijk maakt. Monitoring is essentieel om vraag en aanbod goed op elkaar te laten afstemmen. De uitreiking van kotlabels kan bijdragen aan het creëren van een overzicht van het bestaande aanbod.

Doordat de huidige kotlabel doorgaans niet verplicht zijn, geeft het echter een beperkt zicht op het totale aanbod.¹⁶ Bovendien vereist deze doelstelling dat de lokale besturen eenzelfde invulling aan het begrip 'studentenhuisvesting' geven. Tot slot is ook een eenvormige invulling van het kotlabel van belang: als een lokaal bestuur er niet voor kiest om de stedenbouwkundige toestand op te nemen, kan het zijn dat er een label wordt toegekend en het pand wordt aangemerkt als studentenhuisvesting, terwijl het daarvoor niet vergund kan zijn. Die laatste twee bezwaren worden weggewerkt met de gekozen beleidsmaatregel. De decreetgever kiest er weliswaar niet voor om het kotlabel te verplichten, maar gemeenten zelf de keuzemogelijkheid te geven om te werken met het kotlabel en om het kotlabel al dan niet te verplichten. In plaats van een algemene verplichting om het kotlabel te hebben zal worden gewerkt met een meldingsplicht.

Tot slot zou een kotlabel ook studentificatie kunnen tegengaan. Studentificatie wordt omschreven als een proces waarbij bestaande particuliere huurwoningen of eengezinswoningen die door de eigenaar worden bewoond, door eigenaars, investeerders en projectontwikkelaars omgevormd worden tot studentenhuisvesting. De studentenhuisvestingsmarkt treedt daarbij in concurrentie met de residentiële vastgoedmarkt. Een kotlabel zou, afhankelijk van de invulling, alleen kunnen worden afgeleverd voor die panden die effectief bedoeld zijn voor de huisvesting van studenten. De woningtypes die niet in aanmerking komen zouden opnieuw vrijkomen voor klassieke gezinnen.

d) Uitvoering, monitoring en evaluatie

Voor de verwerking van het kotlabel door de lokale besturen, wordt ervoor gekozen om het Vlaams Loket Woningkwaliteit (VLOK), het dossieropvolgingsstelsel voor woningkwaliteit van het agentschap Wonen in Vlaanderen dat ook ter beschikking gesteld wordt van de lokale besturen, uit te breiden met het kotlabel. Dit garandeert een uniforme verwerking van de aanvragen. Een dergelijke werkwijze vereenvoudigt de latere dataontsluiting. Het is immers cruciaal dat de data over uitgereikte kotlabels publiek toegankelijk is. Vandaar wordt met dit voorontwerp van decreet al voorzien dat volgende data zal kunnen worden geraadpleegd:

- Waar zich studentenhuisvesting bevindt;

¹⁶ J. SANSEN, M. VERMANDER en A. DRESLER, *Studentenhuisvesting. Een analyse van het Vlaamse aanbodbeleid*, Leuven: Steunpunt Wonen, 2023, 44.

- het feit of er een kotlabel voorhanden is;
- wat de geldigheidsduur van het kotlabel is;
- het feit dat er een kotlabel werd aangevraagd, maar de aanvraag werd geweigerd, omdat niet aan de voorwaarden ervan is voldaan;
- het feit dat er een kotlabel werd aangevraagd, maar de behandeling nog lopende is.

Hoe de dataonsluiting precies zal gebeuren (eventueel via een aparte website), zal worden bepaald door onder meer rekening te houden met de behoeften van de burger. Daartoe zal nog een voortraject worden opgestart.

Wat de evaluatie van de maatregelen in het voorontwerp betreft, worden er geen concrete mijlpalen of specifieke doelstellingen vooropgesteld. Idealiter beschikt elk kot over een kotlabel, maar dat is weinig realistisch gelet op de controlecapaciteit van de lokale besturen. Dankzij een eenvormige verwerking van de aanvragen van kotlabels en de meldingen, kan er wel steeds gemonitord worden.

e) Participatie van jongeren

De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) behartigt de belangen van elke student die studeert aan een hogeschool of universiteit in de Vlaamse Gemeenschap en is dan ook de officiële vertegenwoordiger van studenten in Vlaanderen en Brussel. De VVS werd doorheen het traject betrokken: zij was aanwezig op de open dialoog die minister Matthias Diependaele in 2022 organiseerde, zij wordt uitgenodigd voor het Overlegplatform Private Huur Studentenhuisvesting en was ook in het bijzonder aanwezig op de overlegmomenten over het kotlabel.

Budgettaire impact

Het Vlaams Loket Woningkwaliteit (VLOK), het dossieropvolgingssysteem voor woningkwaliteit van Wonen in Vlaanderen dat ook ter beschikking gesteld wordt van de lokale besturen, moet aangepast worden aan de voorgestelde wijzigingen, zodat lokale besturen de aanvragen in VLOK kunnen behandelen, maar ook eigenaars op termijn een aanvraag via VLOK kunnen doen. Er werd hiervoor een high level-raming uitgevoerd met onderstaand resultaat.

Voor de ontwikkeling van het Leuvens kotlabel in VLOK sloot het agentschap Wonen in Vlaanderen reeds een samenwerkingsovereenkomst met de stad Leuven af. Daarin is bepaald dat de stad Leuven die ontwikkeling financiert, al is tegelijk de mogelijkheid voorzien dat de stad vergoed moet worden zodra de ontwikkelde functionaliteiten ook op Vlaams niveau zouden worden aangeboden. Aangezien met dit voorontwerp van de decreet ervoor wordt gekozen om de kotlabelfunctionaliteit geheel of gedeeltelijk ter beschikking te stellen van alle gemeenten en steden in Vlaanderen, is er op grond van de samenwerkingsovereenkomst aan de stad Leuven een vergoeding verschuldigd van 163K.

De specifieke uitwerking van het uniform kotlabel in dit voorontwerp van decreet heeft evenwel tot gevolg dat er nog een aantal extra functionaliteiten ontwikkeld zullen moeten worden, die momenteel nog niet voorzien zijn in de huidige VLOK-applicatie. De ontwikkeling van die bijkomende functionaliteiten wordt high level als volgt geraamd:

- er moet een specifieke meldingsplicht voorzien worden voor studentenhuisvesting (147K) en de communicatie met de klant (405 K) moet digitaal kunnen gebeuren, eventueel via een QR code (16,2K);
- er moet een ontsluiting van het kotlabel mogelijk zijn via een uitbreiding van de publieke geoservices (10K) en een (afzonderlijke) website (201 K). Het is de bedoeling om de strategie inzake de ontsluiting van het kotlabel af te stemmen met mogelijke afnemers zoals de woningpas, Geopunt, het

vastgoedinformatieplatform en om de digitale communicatie af te stemmen op de behoeften van de burger.

Bovenstaande bedragen zijn een high level-raming en onder voorbehoud van verduidelijking van de gewenste functionaliteiten, hetgeen zal gebeuren via een voortraject dat wordt opgestart in september 2023. Dat voortraject zal leiden tot een meer gedetailleerde analyse van de noodzakelijke aanpassingen, die nodig zijn om de communicatie met de aanvrager vlot te laten verlopen.

Het voorlopig geraamde bedrag van 944 k euro zal desgevallend gecompenseerd worden vanuit de kredieten Wonen naar het e-gov-budget op begrotingsartikel QF0-1QDG2TA-WT.

De Inspectie van Financiën heeft een gunstig advies verleend op 20 juni 2023.

Het begrotingsakkoord werd verleend op 3 juli 2023.

Bestuurlijke impact op de lokale besturen

De bepalingen uit dit voorontwerp van decreet die betrekking hebben op het uniform kotlabel, hebben onmiskenbaar een impact op de lokale besturen, ongeacht of ze reeds in een kotlabel of uitbatingsvergunning voorzien. Met de invoering van een uniform kotlabel voorziet het Vlaams Gewest een op zichzelf staand gedetailleerd en systematisch uitgewerkt geheel, waarmee ze de regeling van de betrokken aangelegenheid voorbehoudt en tegelijk onttrekt aan de bevoegdheidsfeer van de gemeenten.

De maatregel maakt het voor de gemeenten niet verplicht om een kotlabel uit te reiken. Als gemeenten het kotlabel wensen uit te reiken, moeten ze daar expliciet voor kiezen door een verordening aan te nemen. Daarmee wordt vermeden dat gemeenten die vandaag niet met het systeem werken en dat ook niet van plan zijn, gedwongen kunnen worden om een kotlabel af te leveren. Tegelijk kunnen de gemeenten er ook voor kiezen om het kotlabel op hun grondgebied te verplichten. Het verplicht kotlabel fungeert dan als een uitbatingsvergunning.

Als een gemeente ervoor opteert om geen Vlaams kotlabel uit te reiken, betekent dat ook dat ze geen ander label kan aanbieden, dat een combinatie inhoudt van normen die het Vlaams kotlabel omvat en andere aspecten. Die werkwijze zou immers de *ratio legis* volledig omzeilen. Gemeenten zijn met andere woorden niet verplicht om een uniform kotlabel aan te bieden, maar zodra ze wensen te werken met een label, zal het Vlaams label het uitgangspunt zijn. Daarnaast bepaalt de ontworpen regeling wat het kotlabel weergeeft, namelijk welke normen voldaan moeten zijn om een kotlabel te kunnen krijgen. Gemeenten beschikken niet over de bevoegdheid om die voorwaarden te schrappen of aan te vullen met andere aspecten. Het zou immers de doelstelling van de maatregel, namelijk uniformiteit aanbrengen in kotlabels, ondergraven als de lokale besturen het Vlaams kotlabel kunnen moduleren of kunnen beslissen om niet te werken met het Vlaams label, maar om een eigen label uit te werken.

Er wordt evenwel rekening mee gehouden dat sommige lokale besturen tot op heden een specifiek beleid voeren ten aanzien van studentenhuisvesting en meer aspecten controleren, dan diegene die weerhouden zijn voor het Vlaams kotlabel. Daarom blijft het voor de gemeenten, die een Vlaams kotlabel toekennen of verplichten, mogelijk om extra aspecten (zoals EPC, belasting op tweede verblijven of beheersaspecten) op te leggen. Die extra aspecten staan de toekenning van het kotlabel niet in weg, - zoals gezegd kunnen de gemeente het kotlabel niet moduleren -, maar de lokale besturen zijn gerechtigd die extra aspecten te handhaven. Ze beslissen dan ook zelf over de wijze waarop ze aan die controle bekendheid geven en hoe ze dat handhaven.

Tegelijk wordt de impact als beperkt ingeschat, ermee rekening houdend dat de meeste aspecten die tot op heden in een kotlabel of uitbatingsvergunning worden opgenomen, ondervangen worden door het uniform kotlabel:

- het conformiteitsattest;
- het brandweerattest;
- de vergunde toestand;
- de keuringsattesten kunnen deel uitmaken van de strengere veiligheids- en kwaliteitsnormen voor kamers, die een gemeente kan opleggen.

Beheersaspecten die geen verband houden met bovenstaande elementen kunnen geen vereiste vormen voor een (verplicht) kotlabel. De gemeente blijft uiteraard vrij om die aspecten te controleren.

Samengevat biedt de ontworpen regeling de volgende mogelijkheden:

- Gemeente kiest niet voor de toepassing van het Vlaams kotlabel. Ze kan ook geen eigen label of uitbatingsvergunning in het leven roepen.
- Gemeente kiest voor de toepassing van het Vlaams kotlabel.
- Gemeente kiest voor de toepassing van het Vlaams kotlabel, maar controleert nog andere voorwaarden waaraan ze desgevallend nog bekendheid verleent.
- Gemeente verplicht het kotlabel en voorziet zo in een uitbatingsvergunning.
- Gemeente verplicht het kotlabel en voorziet zo in een uitbatingsvergunning, maar controleert nog andere voorwaarden. Die andere voorwaarden maken geen deel uit van het kotlabel of de uitbatingsvergunning.

De bepalingen uit dit voorontwerp van decreet die betrekking hebben op de aanpassingen over de geconventioneerde verhuring, hebben een impact op de lokale besturen. Lokale besturen kunnen beslissen om de voorrang wegens lokale binding met de gemeente die de Vlaamse Regering zal vaststellen, toe te passen. Daartoe zal het lokale bestuur een beslissing moeten nemen en de beslissing aan Wonen in Vlaanderen bezorgen zodat bij de toewijzing van de geconventioneerde huurwoningen in die gemeente rekening kan worden gehouden met de geactiveerde voorrang.

Implementatie

Zoals reeds bij de budgettaire impact is aangegeven, wordt met het oog op dataverzameling en -ontsluiting werk gemaakt van een uniforme verwerking en toekenning van de aanvragen van een kotlabel binnen VLOK, het Vlaams Loket Woningkwaliteit. Als het behandelen van de aanvragen voor een kotlabel steeds via VLOK gebeurt, kan op een relatief eenvoudige manier alle informatie verzameld worden en doorstromen voor publicatie.

Voor het aspect van dataontsluiting zal een traject worden opgestart om de behoeften in kaart te brengen. Dit zal eveneens worden opgestart om alle behoeften rond de meldingsplicht in kaart te brengen.

C. Totstandkomingsprocedure

De bespreking en uitwerking van een uniform kotlabel werd in de eerste plaats georganiseerd in de schoot van het Overlegplatform Private Huur – Studentenhuisvesting, waarop studentensteden, hoger onderwijsinstellingen en de Vlaamse Vereniging voor Studenten aanwezig waren.

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

Dit voorontwerp van decreet betreft een gewestaangelegenheid.

II. Toelichting bij de artikelen

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het Energiedecreet van 8 mei 2009

Artikel 2

Naar aanleiding van de fusie tussen het agentschap Wonen-Vlaanderen en de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen die sinds 1 januari 2023 een feit is, werd de naam van het agentschap gewijzigd naar "Wonen in Vlaanderen". Met dit artikel wordt de definitie van het agentschap in het Energiedecreet aangepast.

Artikel 3

Artikel 9.1.4, §3, van het Energiedecreet regelt de doorgifte van persoonsgegevens van het Energiehuis naar het agentschap Wonen in Vlaanderen, maar voorziet in die doorgifte alleen in de uitvoering van bepaalde taken. Naar aanleiding van de invoering van het regime rond geconventioneerde verhuur zal worden bepaald dat een aanvrager of begunstigde van een subsidie voor geconventioneerde huur geen verbouwen mag aangaan of zijn aangegaan (toekomstig artikel 5.47/3, §1, eerste lid, 6° Besluit Vlaamse Codex Wonen van 2021). Opdat het agentschap Wonen in Vlaanderen die voorwaarde effectief kan controleren bij de aanvraag voor een subsidie wordt nu bepaald dat ook met het oog op die controle een doorgifte van informatie richting het agentschap mogelijk is. De verwerking is immers noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op het agentschap als verwerkingsverantwoordelijke rust (art. 6.1, c) AVG).

Tegelijk wordt in diezelfde paragraaf de verwijzing naar het agentschap "Wonen-Vlaanderen" telkens vervangen door "Wonen in Vlaanderen", aangezien dat de nieuwe naam van het agentschap is sinds 1 januari 2023.

Artikel 4

Naar aanleiding van de fusie tussen het agentschap Wonen-Vlaanderen en de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen die sinds 1 januari 2023 een feit is, werd de naam van het agentschap gewijzigd naar "Wonen in Vlaanderen". Met dit artikel wordt de naam aangepast in het Energiedecreet.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van de Vlaamse Codex Wonen van 2021

Artikel 5

Artikel 1.3, §1, eerste lid, 66°, van de Vlaamse Codex Wonen van 2021 definieert het begrip woning als *"elk onroerend goed of het deel ervan dat hoofdzakelijk bestemd is voor de huisvesting van een gezin of alleenstaande"*. Voor de invulling van de bestemming wordt gekeken naar de feitelijke situatie met het oog op een ruime realisatie van het grondrecht op wonen. Voor het leegstandsbeleid, dat minder is ingegeven door het realiseren van dat grondrecht, kan die feitelijke beoordeling ongewenste effecten opleveren. Een woning zou dan immers niet langer als leegstaand kunnen worden aanzien, zodra er vaste bewoning is, ongeacht of de woning daartoe werd vergund en of een vergunning überhaupt mogelijk is. Omgekeerd, zou de verhuis van bewoners uit een woning die niet vergund is of waar geen permanente bewoning is toegestaan, dan tot gevolg hebben dat de woning als leegstaande woning zou moeten worden opgenomen, en opnieuw als woning zou moeten worden gebruikt om uit het leegstandsregister

geschrappt te kunnen worden. Om die gevolgen te vermijden wordt de definitie van woning, specifiek voor het leegstandsbeleid, bijgestuurd door een verwijzing naar de vergunningstoestand op te nemen.

Artikel 6

Dit artikel vult artikel 3.5, tweede lid, 2° van de Vlaamse Codex Wonen van 2021 aan. Artikel 3.5, tweede lid, 2° van de Vlaamse Codex Wonen van 2021 geeft een delegatie aan de Vlaamse Regering om de procedure te bepalen voor de erkenning van de controleurs. Artikel 3.5, tweede lid, 3° van de Vlaamse Codex Wonen van 2021 geeft een delegatie aan de Vlaamse Regering om de procedure en voorwaarden voor de schorsing en intrekking van die erkenning vast te stellen.

Door een vergetelheid is in artikel 3.5, tweede lid, 2° geen delegatie gegeven aan de Vlaamse Regering om ook de voorwaarden voor de erkenning te bepalen, zoals dit wel het geval is in artikel 3.5, tweede lid, 3°, voor de intrekking en de schorsing. Daarom wordt thans in artikel 3.5, tweede lid, punt 2°, toegevoegd dat de Vlaamse Regering ook de voorwaarden voor de erkenning kan bepalen.

Artikel 7

Aangezien zowel het verwerken van een aanvraag tot een kotlabel en de ontsluiting, als de uitvoering van een melding de verwerking van persoonsgegevens inhoudt, wordt de decretale bepaling die de gegevensverwerkingen in boek 3 van de Vlaamse Codex Wonen regelt, zijnde artikel 3.56, aangevuld. De bepalingen rond het kotlabel en de meldingsplicht zullen met artikel 8 van dit voorontwerp van decreet namelijk aan boek 3 van de codex worden toegevoegd.

Artikel 3.56, §1, van de Vlaamse Codex Wonen omschrijft de doelstelling voor het verwerken van persoonsgegevens. Aangezien de meldingsplicht en het kotlabel ruimer gaan dan het waarborgen van minimale woningkwaliteit, wordt de doelstelling uitgebreid.

Artikel 3.56, §2, van de Vlaamse Codex Wonen bepaalt wie de verwerkingsverantwoordelijke is voor de verschillende verwerkingen die gebeuren naar aanleiding van de toepassing van boek 3. Voor het kotlabel zullen dit in eerste instantie de steden en gemeenten zijn, aangezien zij instaan voor de controle en de toekenning van het label. Het agentschap Wonen in Vlaanderen zal evenwel in een volgende fase de data ontsluiten om de burgers te informeren. Voor die verwerkingen is het agentschap dan ook de verwerkingsverantwoordelijke. Bij de implementatie van de meldingsplicht wordt ervoor gekozen dit op een eenvormige manier in VLOK te ontwikkelen (VLOK staat voor het Vlaams Loket Woningkwaliteit en is het dossieropvolgingssysteem voor woningkwaliteit van het agentschap Wonen in Vlaanderen dat ook ter beschikking gesteld wordt van de lokale besturen). Het agentschap Wonen in Vlaanderen zal dan ook de verwerkingsverantwoordelijke zijn.

Artikel 3.56, §4, van de Vlaamse Codex Wonen bevat de bewaartermijnen en wordt aangevuld. De persoonsgegevens die verwerkt worden in het kader van het kotlabel worden bijgehouden tot tien jaar nadat het kotlabel is vervallen of nadat de beslissing is genomen om geen kotlabel toe te kennen. In beide hypothesen zal het één van de onderliggende verplichtingen zijn die niet (langer) is vervuld. In het kader daarvan moet rekening worden gehouden met administratieve beroepsprocedures. Voor de meldingsplicht wordt de bewaartermijn op één jaar gezet vanaf de schrapping ervan. Hoelang een melding geldig zal zijn, bepaalt de Vlaamse Regering.

Artikel 8

Artikel 3.57 van de Vlaamse Codex Wonen van 2021 regelt de doorgifte van (persoons)gegevens die worden verwerkt in het kader van boek 3 rond de woningkwaliteitsbewaking. Dit artikel wordt op twee vlakken aangevuld.

In de eerste plaats wordt het artikel uitgebreid met een doorgifte van informatie over het kotlabel en gemelde studentenhuisvesting. Er wordt voorzien dat de data publiek ontsloten zal worden, zodat studenten en ouders digitaal zullen kunnen nagaan welke koten een kotlabel hebben. Concreet zal het mogelijk worden dat volgende data publiek beschikbaar zal zijn:

- Waar zich (gemelde) studentenhuisvesting bevindt;
- het feit of er een kotlabel is en welke criteria zijn vervuld;
- het feit dat de studentenhuisvesting gecontroleerd werd, maar geen kotlabel werd toegekend, omdat niet aan de voorwaarden is voldaan. Er wordt aangeduid aan welke voorwaarden niet is voldaan;
- het feit dat de procedure om een kotlabel toe te kennen, nog lopende is.

In de tweede plaats wordt het mogelijk gemaakt dat het agentschap Wonen in Vlaanderen persoonsgegevens ter beschikking stelt van geaccrediteerde keuringsinstellingen zodat die de werkzaamheden van hun woningcontroleurs kunnen opvolgen en effectief toezicht kunnen uitoefenen op de kwaliteit van het werk.

Daarnaast wordt de doorgifte van persoonsgegevens die verwerkt worden in het kader van de meldingsplicht uitgewerkt. Het agentschap Wonen in Vlaanderen zal de gemelde studentenhuisvesting kunnen doorgeven aan de gemeenten, zodat zij een zicht krijgen op het aanbod van studentenhuisvesting op hun grondgebied. Dit stelt hen in staat om desgewenst zelf controles te organiseren met het oog op het toekennen van het kotlabel, dan wel om andere maatregelen in het kader van studentenhuisvesting te nemen. Het agentschap Wonen in Vlaanderen kan de data ook zelf gebruiken voor statistische verwerking. Doorgifte van de gegevens is ook toegestaan voor statistische verwerking aan andere entiteiten van het beleidsdomein Omgeving.

Artikel 9

Dit artikel voert een nieuw deel 11 toe aan boek 3 rond woningkwaliteitsbewaking, dat zal bestaan uit drie artikels.

Artikel 10

Ontworpen artikel 3.58 definieert wat onder studentenhuisvesting voor de toepassing van het kotlabel wordt verstaan en bevat met andere woorden het materieel toepassingsgebied.

Studentenhuisvesting wordt momenteel nog niet gedefinieerd in de Vlaamse Codex Wonen, wel in artikel 3.2 van het Besluit Vlaamse Codex Wonen. Het gaat daarbij om een eerder beperkte definitie, doordat uitsluitend worden verwezen naar een kamer die verhuurd wordt of te huur of ter beschikking gesteld wordt met het oog op de huisvesting van een of meer studenten. Student is "iedere persoon die ingeschreven is bij een instelling van het hoger onderwijs, die daar de lessen volgt en voor wie dat zijn hoofdbezigheid vormt, of de schoolverlater van het hoger onderwijs die de beroepsinschakelingsstijd doorloopt met toepassing van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering". Die definities worden niet hernomen.

In de eerste plaats wordt gekozen voor een vereenvoudigde definitie van 'student', naar analogie met die uit het Vlaams Woninghuurdecreet. Bij de opmaak van artikel 53 van het Vlaams Woninghuurdecreet werd immers aangehaald dat de verwijzing naar het volgen van de lessen niet te controleren valt. Tegelijk was het niet

wenselijk dat studenten die de wachtperiode doorlopen, onder het huurregime voor studenten vallen. De definitie van student wordt gebaseerd op die uit het Vlaams Woninghuurdecreet. Dit betekent dat de toepassingsgebied dus niet beperkt is tot studenten van hoger onderwijsinstellingen.

In de tweede plaats is de verwijzing naar een kamer te beperkt. Onder studentenhuysvesting wordt *élke* woning verstaan, dus zowel zelfstandige woningen, als kamers. Dit impliceert dat zowel de typische studentenkoten, maar ook studentenstudio's en studentenappartementen een kotlabel kunnen krijgen. Die definitie staat los van het beleid van de lokale besturen om het samenwonen van studenten in eengezinswoningen aan banden te leggen.

Er wordt voor gekozen om geen onderscheid te maken tussen grootschalige residenties en residenties van hoger onderwijsinstellingen, en andere vorm van studentenhuysvesting. Vanuit de nood aan uniformiteit lijkt het aangewezen om ook deze studentenpanden onder het toepassingsgebied te brengen.

Artikel 11

Paragraaf 1 bevat het principe dat de gemeente zelf kiest om te werken met het uniform kotlabel.

Aangezien er vandaag ook heel wat gemeenten zijn die geen label uitreiken, is het niet de bedoeling om elke Vlaamse gemeente te verplichten het uniform label uit te reiken, zodra een uitbater van studentenhuysvesting daarom vraagt. Wil de gemeente het uniform label uitreiken, dan zal ze toepassing hiervan via een verordening moeten vaststellen. De gemeente kan er daarbij ook voor opteren om het hebben van een Vlaams kotlabel te verplichten voor het uitbaten van studentenhuysvesting. Als ze niet kiest voor een verplichting, dan blijft het hebben van een kotlabel vrijblijvend, maar geeft de gemeente aan dat ze het wel uitreikt zodra het label wordt aangevraagd.

De Vlaamse Regering krijgt een delegatie om eventueel nog bijkomende regels rond die verordening vast te leggen. Te denken valt aan een bepaalde manier van bekendmaking of het feit dat het agentschap Wonen in Vlaanderen op de hoogte moet worden gebracht.

Paragraaf 2 bevat de inhoudelijke criteria.

1° Woningkwaliteit

Er wordt daarbij rekening gehouden met de algemene woningkwaliteitsnormen uit artikel 3.1 van de Vlaamse Codex Wonen én met de strengere normen voor kamers die lokale besturen kunnen opleggen overeenkomstig artikel 3.2, eerste lid, 2°, van de Vlaamse Codex Wonen.

2° Brandveiligheid

De bevoegdheid rond brandveiligheid is verdeeld over drie niveaus.

De federale overheid blijft residuair bevoegd voor de brandbestrijding, de brandveiligheid, de brandpreventie en de preventie van ontploffingen. De federale overheid is bevoegd om de basisnormen inzake brandveiligheid uit te vaardigen. Met basisnormen worden de normen bedoeld die gemeen zijn aan een categorie van constructies, zonder dat daarbij in acht wordt genomen welke de bestemming ervan is. Dit is gebeurd bij de wet van 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing en betreffende de verplichte verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen.

De gewesten beschikken daarnaast over de bevoegdheid om de specifieke aspecten van brandveiligheid te regelen voor de constructies die onder hun bevoegdheid vallen. Zij kunnen specifieke brandveiligheidsvoorschriften aannemen, waarbij wel rekening worden gehouden met de bestemming van het gebouw. Zij zijn hiervoor bevoegd, met name door de nationale basisnormen aan te passen en aan te vullen, zonder die aan te tasten. Tot op heden heeft het Vlaamse Gewest nog geen uitvoering gegeven aan die mogelijkheid. Weliswaar bepaalt artikel 3.1, §1, tweede lid van de Vlaamse Codex Wonen dat elke woning moet voldoen aan de vereisten van brandveiligheid, met inbegrip van de specifieke en aanvullende veiligheidsnormen die de Vlaamse Regering vaststelt, maar door de Vlaamse Regering werd tot op heden nog geen invulling gegeven aan deze decretale bepaling. Dat zorgt ervoor dat er nog een rol blijft weggelegd voor de gemeenten.

Artikel 41 j. art. 2 Decreet Lokaal Bestuur bepaalt dat de gemeenteraad beschikt over volheid van bevoegdheid ten aanzien van de aangelegenheden van gemeentelijk belang, onder voorbehoud van de toepassing van andere wettelijke of decretale bepalingen. Gemeenten kunnen dus zonder voorafgaande goedkeuring van het Vlaams Gewest en ook voor zelfstandige woningen brandveiligheidsnormen uitvaardigen in een gemeentelijk reglement. Aangezien er door het Vlaams Gewest op dit vlak niets werd bepaald, kan er geen strijdigheid met de gewestelijke kwaliteitsnormen zijn.

3° Vergunning voor het opsplitsen van woningen of het wijzigen van het aantal woonegelegenheden

Op grond van artikel 4.2.1, 7°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening mag niemand zonder voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen *'een woning opsplitsen of in een gebouw het aantal woonegelegenheden die hoofdzakelijk bestemd zijn voor de huisvesting van een gezin of een alleenstaande wijzigen, ongeacht of het gaat om een eengezinswoning, een etagewoning, een flatgebouw, een studio of een al dan niet gemeubileerde kamer'*.

Het opnemen van deze voorwaarde kan een bijdrage leveren aan het beleid dat lokale overheden voeren tegen het samenhuizen van studenten in eengezinswoningen. De steden Gent en Leuven hanteren bijvoorbeeld sinds lang een verbod op die vorm van samenhuizen. Slechts onder stringente voorwaarden is het samenhuizen van studenten in eengezinswoningen mogelijk. Zijn die voorwaarden niet vervuld, dan gaat het om een wijziging van het aantal woonegelegenheden waarvoor een vergunning nodig is op grond van artikel 4.2.1, 7°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. In die optiek zou het uitreiken van een kotlabel aan een niet-vergund studentenkot een verkeerdelijk signaal naar de verhuurder én de student-huurder zijn.

Omgekeerd moet er ook bij worden stilgestaan dat het stedenbouwkundig onderzoek niet altijd even evident is. De verplichting tot het hebben van een vergunning bij opsplitsing van de woning of het wijzigen van het aantal woonegelegenheden, bestaat sinds 2000. Door een samenspel aan eerdere regelgeving bestaan er zo enkele 'decretale vermoedens van vergunning' bij constructies die dateren uit vroegere periodes. Tegelijk is ook in de rechtspraak een vermoeden van vergunning ontwikkeld: kamers gerealiseerd vóór 1 mei 2000 worden meestal als vergund geacht beschouwd aangezien er voor het realiseren van een kamer meestal geen werken nodig waren.

Hierbij een beknopt overzicht van de regelgeving:

- Sinds het ontstaan van de stedenbouwkundige wetgeving (DRO) in 1962 werd elke kleine wijziging vergunningsplichtig gemaakt, d.w.z dat het

- plaatsen of afbreken van een lichte wand, het plaatsen van een douche, het plaatsen van een kitchenette, ... vergunningsplichtig was
- Bij het ontstaan van de gewestplannen (voor Leuven is dit 1977, maar kan licht verschillen voor andere locaties) heeft men vastgelegd dat elke vergunningsplichtige aanpassing van voor de start van het gewestplan als vergund geacht beschouwd moet worden, tenzij er een pv, een klacht of een rechterlijke uitspraak is.
 - Dit heeft geleid tot twee decretale vermoedens van vergunning, vermeld in artikel 4.2.14 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening:
 - 1) een onweerlegbaar vermoeden van vergunning, dat geldt voor bestaande constructies waarvan door enig rechtens toegelaten bewijsmiddel wordt aangetoond dat ze gebouwd werden vóór 22 april 1962. Dit vermoeden geldt te allen tijde en houdt niet op te gelden door "langdurig onbruik" van de opgerichte constructie;
 - 2) een weerlegbaar vermoeden van vergunning, dat geldt voor bestaande constructies waarvan door enig rechtens toegelaten bewijsmiddel wordt aangetoond dat ze gebouwd werden vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan waarbinnen zij gelegen zijn.
 - In 1984 werden functiewijzigingen vergunningsplichtig (Vb.: wijzigen van handel naar wonen)
 - In 1996 besefte de wetgever dat kleine aanpassingen zoals het plaatsen of afbreken van een lichte wand, het plaatsen van een kitchenette, ... eigenlijk weinig impact heeft. Bijgevolg werd dit vrijgesteld van vergunning op voorwaarde dat het aantal woonentiteiten niet wijzigde.
 - Op 1 mei 2000 besefte men dat het eigenlijk het wijzigen van het aantal woonentiteiten, ongeacht of hier werken voor nodig zijn of niet, is dat beoordeeld moet worden. De wetgever besliste dan ook om het wijzigen van het aantal woonentiteiten ongeacht of hier werken voor nodig zijn of niet vergunningsplichtig te maken (art. 99, §1, 7°, decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening).
 - De rechtspraak heeft bovenvermelde decretale vermoedens aangevuld met een "bijkomend" vermoeden. Juridisch gezien is dit een toepassing in de tijd van nieuwe regels: dit vermoeden geldt voor handelingen die oorspronkelijk uitgevoerd werden voor de invoering van een vergunningsplicht. Momenteel zijn er twee dergelijke "vermoedens", namelijk:
 - 1) functiewijzigingen doorgevoerd vóór 9 september 1984, aangezien er voordien geen vergunningsplicht gold voor functiewijzigingen;
 - 2) het wijzigen in een gebouw van het aantal woongelegenheden voor 1 mei 2000, aangezien voor de inwerkingtreding van artikel 99, §1, eerste lid, 7°, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, een opdeling in principe niet vergunningsplichtig was.

De decreetgever bepaalt hiermee de reikwijdte van het kotlabel, maar machtigt de Vlaamse Regering om een aantal aspecten nader te regelen. Het gaat daarbij om:

- de procedure voor het aanvragen, behandelen en toekennen van het kotlabel;
- de geldigheidsduur van het kotlabel;
- hoe het kotlabel eruit ziet;
- hoe het kotlabel publiek ter beschikking wordt gesteld.

Paragraaf 3 bepaalt de verhouding tussen het gewestelijk kotlabel en de lokale autonomie.

In randnummer 5 is er al op gewezen dat een bepaalde aangelegenheid aan de bevoegdheidssfeer van de gemeenten kan worden onttrokken, als de wet en de op grond van de wet vastgestelde uitvoeringsbesluiten een op zichzelf staand gedetailleerd en systematisch uitgewerkt geheel vormen, waaruit blijkt dat de hogere overheid zich de regeling van de betrokken aangelegenheid voorbehouden heeft.

Met de invoering van een uniform kotlabel heeft het Vlaamse Gewest een dergelijk gedetailleerd en systematisch uitgewerkt geheel voorzien, in die mate dat zij de bevoegdheid naar zich heeft toegetrokken. De ontworpen regeling bepaalt dat er een label aan studentenhuisvesting kan worden toegekend als bepaalde normen zijn nageleefd. Gemeenten beschikken niet over de bevoegdheid om die voorwaarden weg te laten of aan te vullen met andere aspecten. Het zou de doelstelling van de maatregel, namelijk uniformiteit aanbrengen in kotlabels, immers ondergraven, als de lokale besturen het Vlaams kotlabel kunnen moduleren of kunnen beslissen om niet te werken met het Vlaams label, maar om een eigen label uit te werken.

Tegelijk wordt er rekening mee gehouden dat sommige lokale besturen tot op heden een specifiek beleid voeren ten aanzien van studentenhuisvesting en meer aspecten controleren, dan diegene die weerhouden zijn voor het Vlaams kotlabel. Daarom blijft het voor de gemeenten, die een Vlaams kotlabel toekennen of verplichten, mogelijk om extra aspecten (zoals beheersaspecten) te controleren. Die extra aspecten staan de toekenning van het kotlabel niet in weg, - zoals gezegd kunnen de gemeente het kotlabel niet moduleren -, maar de lokale besturen zijn gerechtigd die extra aspecten te handhaven. Ze beslissen dan ook zelf over de wijze waarop ze aan die controle bekendheid geven en hoe ze dat handhaven.

Tegelijk wordt de impact als beperkt ingeschat, ermee rekening houdend dat de meeste aspecten die tot op heden in een uitbatingsvergunning of kotlabel worden opgenomen, ondervangen worden door het uniform kotlabel:

- het conformiteitsattest;
- het brandweerattest;
- de vergunde toestand;
- de keuringsattesten kunnen deel uitmaken van de strengere veiligheids- en kwaliteitsnormen voor kamers, die een gemeente kan opleggen.

Artikel 12

De decreetgever zal het kotlabel niet verplichten, maar zal verhuurders van studentenhuisvesting wel verplichten om te melden dat ze studentenhuisvesting verhuren. Zo'n meldingsplicht kan het startpunt vormen voor de monitoring van het aanbod aan studentenhuisvesting. Tot op heden beschikt men niet over een globaal overzicht van de vraag en het aanbod, hetgeen een goede inschatting van toekomstige noden onmogelijk maakt. Verdere dataontsluiting maakt het ook mogelijk om aan te geven welke panden gekend zijn als studentenhuisvesting en aanvullend te vermelden of er informatie beschikbaar is over het kotlabel. Zolang er geen aanvraag lopende is, kan volstaan worden met de melding dat er geen informatie beschikbaar is.

De Vlaamse Regering zal de meldingsplicht verder uitwerken.

Artikel 13

Dit artikel wijzigt artikel 4.42 van de Vlaamse Codex Wonen. Artikel 4.42 van de Vlaamse Codex Wonen bepaalt dat woonmaatschappijen een aanbod van geconventioneerde huurwoningen kunnen inhuren en verwerven van private initiatiefnemers en dat ze ook zelf ten belope van ten hoogste 20 procent van haar jaarlijkse investeringsvolume een aanbod van geconventioneerde huurwoningen kunnen realiseren.

Met de voorgestelde wijzigingen wordt ten eerste de mogelijkheid gecreëerd om geconventioneerde huurwoningen te bestemmen voor bijzondere doelgroepen binnen de grotere doelgroep van de geconventioneerde verhuring (zie artikel 1.3, §1, eerste lid, 14°/1 van de Vlaamse Codex Wonen), die de Vlaamse Regering nader zal omschrijven. Men denke hier aan kwetsbare doelgroepen of doelgroepen die het extra moeilijk hebben om op de woningmarkt een woning te vinden, bv. personen met een handicap of een beperking, personen met een geestelijke gezondheidsproblematiek, ...

Vervolgens wordt bepaald dat de Vlaamse Regering een voorrang lokale binding zal vaststellen, waarvan de gemeenten gebruik kunnen maken als ze dat wensen. Bij de toewijzing van een geconventioneerde huurwoning zal dan in voorkomend geval rekening worden gehouden met die voorrang. Lokale binding is een belangrijk ankerpunt. Het zorgt er enerzijds voor dat de lokale besturen zeggingskracht hebben bij de toewijzing, en anderzijds dat de lokale besturen hun verantwoordelijkheid opnemen voor woonbehoeftigen op hun grondgebied. De lokale binding is geen uitsluitingscriterium, het biedt alleen een voorrang. Als de lokale binding wordt toegepast, zal dat steeds gebeuren op huishoudens die effectief tot de doelgroep behoren (en bijgevolg per definitie evenzeer woonbehoefstig zijn). Op die manier kan het betaalbaar woonaanbod toegankelijk gehouden worden voor de lokale woonbehoefstige bewoners en kan hen een woning worden toegewezen als zij in de gemeente wensen te blijven. De voorrang vermeerdert hun kansen. Het is een maatregel om sociale verdringing en aantasting van het sociale weefsel tegen te gaan.

Artikel 14

Dit artikel wijzigt artikel 4.42/1 van de Vlaamse Codex Wonen. Artikel 4.42/1 van de Vlaamse Codex Wonen bevat de noodzakelijke bepalingen over de verwerking van de persoonsgegevens in het kader van de verhuring van de geconventioneerde huurwoningen door de woonmaatschappijen. Door de invoering van een mogelijke voorrang 'lokale binding' en het afbakenen van de bijzondere doelgroepen (zie toelichting bij artikel 13) moet de bepaling over de verwerking van persoonsgegevens worden aangepast.

Ten eerste wordt het doel van de verwerking van de persoonsgegevens uitgebreid. Er zullen immers ook persoonsgegevens worden verwerkt in het kader van de voorrang 'lokale binding'. Deze persoonsgegevens (historiek van adressen) vallen onder de categorie '1° persoonlijke identificatiegegevens'. In het Besluit Vlaamse Codex Wonen van 2021 zal verder worden gespecificeerd dat het om de historiek van adressen gaat. De Vlaamse Regering kan de categorieën van persoonsgegevens nader omschrijven. De verwerking van de persoonsgegevens in het kader van de afbakening van de bijzondere doelgroepen wordt reeds gevat door "na te gaan of voldaan is aan de voorwaarden". Voor de duidelijkheid wordt er nu verwezen naar de vindplaats van die voorwaarden, namelijk artikel 4.42, §2, eerste lid.

Ten tweede wordt het derde lid van artikel 4.42/1, §3, opgeheven omdat het een overbodige bepaling is. De bepaling bevat het doel van de verwerking van de gegevens over de lichamelijke of psychische gezondheid, maar dat doel is al bepaald in paragraaf 1. Verder bepaalt die bepaling dat die persoonsgegevens verwerkt worden op basis van artikel 9.2, g), AVG. Dit hoeft niet te worden opgenomen in de regelgeving zelf. Het volstaat om in deze memorie toe te lichten waarom er toepassing kan worden gemaakt van artikel 9.2, g), AVG. De verwerking van die gegevens is noodzakelijk om redenen van zwaarwegend algemeen belang die gevonden worden in het recht op wonen dat erkend is als een fundamenteel grondrecht in de Belgische Grondwet, gecombineerd met de woonbehoefstigheid van de betrokkenen die decretaal verplicht vastgesteld moet worden. De

beginselen inzake verwerking van persoonsgegevens, vermeld in artikel 5, AVG zullen moeten worden nageleefd door de verwerkingsverantwoordelijken.

Artikel 15

Artikel 4.60 van de Vlaamse Codex Wonen erkent de *coöperatieve* vennootschap Vlaams Woningfonds als sociale woonorganisatie. Naar aanleiding van de inkanteling van de activiteit van de sociale woonleningen in het Vlaams Woningfonds, zullen op 21 juni 2023 normaliter de nieuwe statuten van het Vlaams Woningfonds worden goedgekeurd en zal de vennootschap daarbij omgevormd worden tot een besloten vennootschap. Artikel 4.60 wordt daaraan aangepast.

Artikel 16

Dit artikel wijzigt artikel 5.52/1 van de Vlaamse Codex Wonen. Artikel 5.52/1 van de Vlaamse Codex Wonen bepaalt onder meer dat private initiatiefnemers geconventioneerde huurwoningen kunnen realiseren.

Met de voorgestelde wijzigingen wordt ten eerste de mogelijkheid gecreëerd om geconventioneerde huurwoningen te bestemmen voor bijzondere doelgroepen binnen de grotere doelgroep van de geconventioneerde verhuring (zie artikel 1.3, §1, eerste lid, 14°/1 van de Vlaamse Codex Wonen), die de Vlaamse Regering nader zal omschrijven (zie ook toelichting bij artikel 13). Deze mogelijkheid van het verhuren aan bijzondere doelgroepen wordt beperkt tot gemeenten, OCMW's, VZW's, instellingen van openbaar nut, erkende sociale ondernemingen en autonome gemeentebedrijven. De Vlaamse Regering zal nog de verdere voorwaarden bepalen.

Vervolgens wordt bepaald dat de Vlaamse Regering een voorrang lokale binding zal vaststellen, waarvan de gemeenten gebruik kunnen maken als ze dat wensen (zie verdere toelichting bij artikel 13).

Artikel 17

Dit artikel wijzigt artikel 5.52/2 van de Vlaamse Codex Wonen. Artikel 5.52/2 van de Vlaamse Codex Wonen bevat de noodzakelijke bepalingen over de verwerking van de persoonsgegevens in het kader van de verhuring van de geconventioneerde huurwoningen door de private initiatiefnemers of gemeenten, OCMW's, VZW's, instellingen van openbaar nut, erkende sociale ondernemingen en autonome gemeentebedrijven. Door de invoering van een mogelijke voorrang 'lokale binding' en het afbakenen van de bijzondere doelgroepen moet de bepaling over de verwerking van persoonsgegevens worden aangepast. De aanpassingen zijn dezelfde als vermeld in de toelichting bij artikel 14. Ten slotte wordt er nog een ontbrekend woordje "is" toegevoegd in artikel 5.52/2, §2, 3°.

Hoofdstuk 4. Slotbepalingen

Artikel 18

Dit artikel regelt de overgang van de bestaande lokale beleidsinstrumenten naar het uniform kotlabel. Er moet immers rekening worden gehouden met het feit dat een hogere overheid een bepaalde aangelegenheid aan de bevoegdheidssfeer van de gemeenten kan onttrekken, indien een decreet en de op grond van het decreet vastgestelde uitvoeringsbesluiten een op zichzelf staand gedetailleerd en systematisch uitgewerkt geheel vormen, waaruit blijkt dat de hogere overheid zich de regeling van de betrokken aangelegenheid voorbehouden heeft.

De ontworpen regeling tot invoering van een uniform kotlabel voor studentenhuysvesting kan worden beschouwd als zo'n gedetailleerd en systematisch uitgewerkt geheel, zodat de gemeenten geen gelijkaardig systeem

meer in het leven kunnen roepen. De ontworpen regeling bepaalt dat er een label aan studentenhuysvesting kan worden toegekend als bepaalde normen zijn nageleefd. Gemeenten beschikken niet meer over de bevoegdheid om die voorwaarden weg te laten of aan te vullen met andere aspecten.

Voor een vlotte overgang wordt bepaald dat de reeds uitgereikte labels en uitbatingsvergunning hun geldigheid behouden op voorwaarde dat ze zijn uitgereikt voor de inwerkingtreding van de bepalingen rond het kotlabel. De gemeenten mogen vanaf dat ogenblik echter geen nieuwe labels meer uitreiken. De bepalingen uit gemeentelijke verordeningen die betrekking hebben op het kotlabel of een uitbatingsvergunning die in strijd zijn met de voorgestelde regeling, worden van rechtswege opgeheven vanaf de inwerkingtreding van dit decreet.

Artikel 19

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van dit decreet.

Artikel 7 tot en met 12 en 18 hebben betrekking op het uniform kotlabel en zullen in werking treden op een datum die de Vlaamse Regering bepaalt.

Artikel 13, 14, 16 en 17 hebben betrekking op de wijzigingen in het kader van geconventioneerde verhuring en die zullen ook in werking treden op een datum die de Vlaamse Regering bepaalt.

Artikel 1 t.e.m. 6 en 15 treden in werking op de tiende dag na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Handhaving en Justitie, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed,

Matthias DIEPENDAELE